

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

11. 09. 2023 - 17. 09. 2023

motto týdne:

„ Bůh nás povolal do svého království a do své slávy. “

PONDĚLÍ 11. 09. sv. Jana Gabriela Perboyre, mučedníka

Lk 6,6-11; Žl 62,6-7.9 Komentář: **Kol 1,24 – 2,3**

Poklady moudrosti a poznání jsou v Kristu skryté – nevnucují se.

Život, který je naplněný obětavostí a službou, tyto poklady postupně objevuje.

ÚTERÝ 12. 09. Jména Panny Marie

Lk 6,12-19; Žl 145,1-2.8-9.10-11 Komentář: **Kol 2,6-15**

Ne „plané nauky“, které lehce polechtají na duši, ani ne dnes oblíbená ezoterika.

Ale položení se s Kristem do hrobu, spolu s ním i vzkříšení – to je úkaz Boží moci, která se nás dotýká!

STŘEDA 13. 09. památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve

Lk 6,20-26; Žl 145,2-3.10-11.12-13ab Komentář: **Kol 3,1-11**

Nacionalismus, tím spíš rasová nadřazenost, nemá v křesťanství místo!

I v tom je naše náboženství návodem k životu.

ČTVRTEK 14. 09. svátek Povýšení svatého Kříže

Nm 21,4b-9; Žl 78 (77), 1-2.34-35.36-37.38 Komentář: **Jan 3,13-17**

Ježíšova předpověď nebyla patrně tenkrát Nikodémem pochopena.

Ale nevzpouzíme se i my skutečnosti, že každému vítězství předchází utrpení?

PÁTEK 15. 09. památka Panny Marie Bolestné

Žid 5,7-9; Žl 31 (30),2-3a.3b-4.5-6.15-16.20 Komentář: **Jan 19,25-27**

Maria je od této chvíle i naše Matka a stojí s námi v našich těžkostech.

Spolu s nejmladším apoštolem je nablízku všem křížům naší církve!

SOBOTA 16. 09. památka sv. Ludmily, mučednice

Lk 6,43-49; Žl 113,1-2.3-4.5a+6-7 Komentář: **1 Tim 1,15-17**

Čím víc si přiznávám svou nedostatečnost a ubohost zvláště ve svátosti smíření, tím víc vynikne spolehlivost nauky (v originále: věrné, spolehlivé je to slovo).

24. neděle v mezidobí - Cyklus A - 17. 09. 2023

Jedním z velkých témat křesťanství je odpuštění. Pán Ježíš umírá za každého proto, aby pro všechny dosáhl odpuštění u Boha. Toto odpuštění zprostředkovává služba církve. Ale také my navzájem si potřebujeme odpouštět. Dnes tedy budeme naslouchat odpuštění, ale také prosit o milost odpustit, vzdát se nenávisti a nezústat úzkoprsými.

1. ČTENÍ

Kniha Sirachovcova je jednou z nejmladších ve SZ. Autor se snaží přemýšlivého čtenáře poučit, ale i přivést k logickým závěrům, často literární formou přísloví. I když je v některých místech úvaha o pravidlech života zjednodušující, najdeme zde důležité důrazy. Náš text nás přivedl k místu, kde se mluví o odpuštění.

Sir 27,33 – 28,9

Pomsta a hněv, i to jsou ohavnosti, jen hříšný člověk je chová v srdci.

Kdo se mstí, zakusí pomstu Pána, on jeho hříchy uchová v paměti.

Odpusť křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit. Člověk uchovává hněv proti druhému, ale od Pána hledá uzdravení?

S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí?

Živí pomstu, ač je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy?

Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět, vzpomeň na hnilobu a smrt a dbej příkázání! Vzpomeň na příkázání a přestaň nevražít na bližního, vzpomeň na smlouvu s Nejvyšším a odpusť vinu!

ŽALM 103

Také žalm zdůrazňuje odpuštění. A to nejen naše, ale především odpuštění ze strany Boha. To je důvodem veliké radosti!

Odpověď: Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a nadmíru dobrotivý.

Veleb, duše má, Hospodina, – vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!

– Veleb, duše má, Hospodina – a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny, – on léčí všechny tvé neduhy.

– On vykupuje tvůj život ze záhuby, – on tě věncí láskou a slitováním.

Nechce se přít ustavičně – ani se hněvat navěky. – Nejedná s námi podle našich hříchů – ani podle našich vin nám neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí, – tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

– Jak vzdálen je východ od západu, – tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

2. ČTENÍ

Po teoretickém výkladu začal svatý Pavel poučovat čtenáře v praktických otázkách běžného života. Jedním z problémů komunity byla hádka o možnost jíst maso obětované modlám. Úzkostlivější bratři tím byli pohoršeni. Pavel dává řešení: „Kdo jí, dělá to Pánu ke cti, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, dělá to také Pánu ke cti, neboť i on děkuje Bohu“ (Řím 14,6) a na to navazujeme.

Řím 14,7-9

Bratři! Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad mrtvými i nad živými.

EVANGELIUM

Čteme závěrečnou část čtvrté velké Ježíšovy řeči, věnované životu ve společenství (církve). Číslovka sedm je narážkou na Boží milosrdenství v příběhu Kaina (Gn 4,24). Ježíšova odpověď „77 krát“ lze přeložit také jako násobek 70 x 7, tedy 490 krát. Hřivna je 9.000 denárů a denár byla denní mzda. Dnes by 10.000 hřiven bylo cca. 100 miliard.

Mt 18,21-35

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: ‘Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.’ A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: ‘Zaplat’, co jsi dlužen!’ Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: ‘Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.’ On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: ‘Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?’ A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.

K ZAMYŠLENÍ

Minulou neděli jsme otevřeli stejnou kapitolu evangelia, ale věnovali jsme se autoritě a moci v církvi, které jsou svěřeny vedení. Na to plynule navazuje text ukazující, že ani vedení církve či společenství nemůže jednat svévolně. Nikdo nemůže chtít stanovovat hranice odpuštění podle lidských představ. To je věc Boží. Podobenství o nemilosrdném služebníkovi směřuje Kristus především apoštolům. Ale texty platí přeneseně i pro každého člověka, protože odpuštění je základním opěrným bodem života ve společenství i s Bohem. Touha po pomstě nebo nenávist člověka zcela zničí. Lze pak domýšlet i další detaily příběhu, např. jak se mohl nemilosrdný služebník domnívat, že se nikdo o jeho chování nedoví? Proč se nezachoval po příkladu svého Pána? Nebo to, že chudoba neznamena automaticky milosrdný postoj, a naopak, každý bohatý nemusí hned být nemilosrdný člověk.